

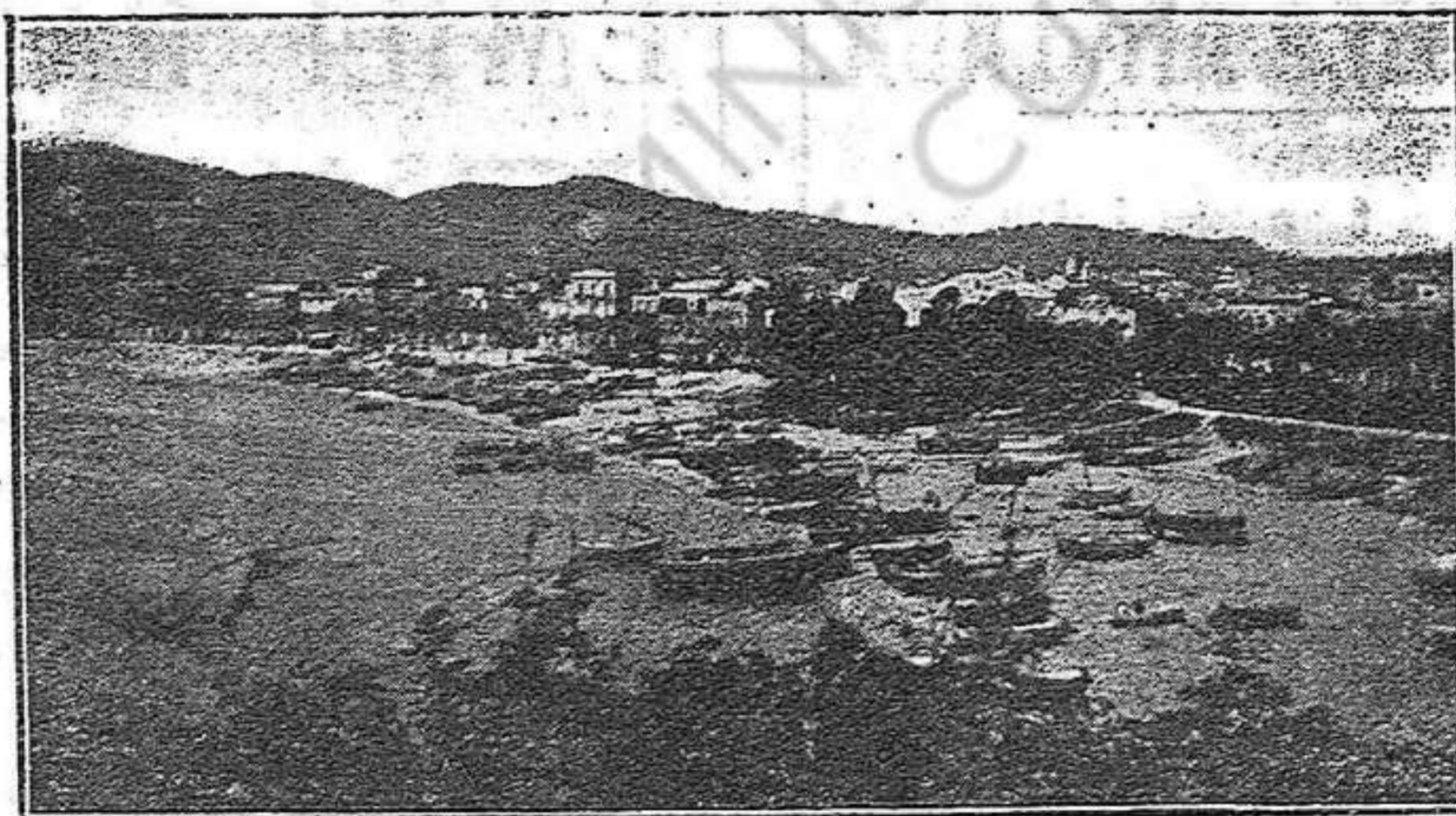
BUTLLETI DEL CENTRE EXCURSIONISTA

MAR I MUNTANYA

Any III

||| Agost de 1933

ST. FELIU DE GUIXOLS |||

Sant Feliu de Guixols :-: Vista parcial

Número dedicat a la
nostra Festa Major

Aficionats a la fotografia: a la

Bellotgeria Aviñó trobareu

Rodets dobles **MIMOSA** : Plaques **VERAX**

i **FILMSPARKS** : Papers de totes menes.

Sabateria **JOSEP ANGLADA**

Calçat a mida

Reparacions de totes classes

Carrer de Girona, 32

SANT FELIU DE GUIXOLS

Especialitat per a Excursionistes

EMILI RAMON

SASTRE

Trajos esport

Elegància

Novetats

Rambla Vidal, 16

SANT FELIU DE GUIXOLS

Transports i Autos de Lloguer

Domènec Oliver

Servei de encàrrecs entre Palafrugell, Palamós i Barcelona

Barcelona

Pau Iglesias, 11 (Princesa) Teléfon 19844

Urgell, 25-Teléf.32783 : Rech, 18-Tel. 10302

La Nostra Entitat

AR i MUNTANYA, aquesta entitat pairal fundada per un estol de decidits aimants de l'excursionisme, segueix el mateix camí de les Entitats germanes escampades arreu de Catalunya.

Això és, treballant amb l'únic ideal de fusionar l'obra excursionista amb la cultura i l'art.

Tothora sent desvetllar-se amb l'objecte de donar cada dia més relleu a la tasca empresa. No cal sinó donar un repàs a la seva actuació i veiem realitzades un sens fi de jornades excursionistes, proporcionant la coneixença de variats paisatges, dels diferents costums de cada comarca, de la música i de les cançons d'arreu de Catalunya, coses talment desconegudes per alguns de nosaltres i de les quals servarem un record perdurable. A més, vetllades d'art, totes elles dignes d'elogi, com també encertades conferències. Cal mencionar les diverses exposicions artístiques que ens han permès de conèixer excel.lents artistes forans i locals.

Demés, el primer Aplec celebrat suara, on poguérem gaudir d'un bell programa, compost de festivals populars atlètics i artístics.

Tot això és, sens dubte, una prova palesa de la tasca de nostra benaurada Entitat, que viu per l'excursionisme, per però una mena d'excursionisme que recrea, instrueix i emociona.

CAMPING.

La nostra Festa Major

ELS jorns d'estiu, amb llur mandrosa parsimònia, s'esmunyen un rera l'altre, deixant al seu pas fugissera estela de guspies d'or.

Les ones de la mar llatina avancen, incansables, com impel·lides per ignot desvari i moren resignades fent un somriure d'amargor, damunt la sorra humitejada de les platges.

Els dies de la nostra mústia vida, com el temps i les ones, es succeeixen i vénen a morir entre les penyes escarpades i punxegudes del nostre destí.

Així, a l'embat del temps, passa la Festa Major, deixant un concert polifònic de banalitats. S'esfumen entre l'oreig fresquívol de la matinada, les últimes notes sensuais d'un ball modern. La gent corre pressuda a tancar-se a llurs cases. Tot queda quiet. Un misteri de sensacions voluptuoses embolcalla la ciutat dormida. Les noies somnien.... Les mares somnien més encara.... aquell jove ben plantat, elegant, *ric*, ¡quines atencions per la meua filla! ¡Quina parella que fan! Són criats l'un per l'altre. I mentre això somnia, somriu a ple la bona mare en pensar que casarà la filla amb un home elegant i *ric*....

Après, la realitat dels dies trenca l'espill meravellós dels somnis dolços. Aquells esperits rublers de banalitats, de materialisme, de fantasmagories irrealitzables, s'arrauleixen en la prosa ensopidora de jorns sense llum. Passen, tristament, les hores. S'han alimentat només que de somnis i els ha quedat un esperit mesquí. No tenen alicient per a combatre les adversitats de la vida. Tot els avorreix, i solament brilla una guspia de llum en els seus ulls quan l'argentina campana escampa, al vol, una altra festa. Esperen tornar a sadollar-se d'allò, que els fa viure en neguit constant. Esperen somniar altra volta, les noies als braços d'aquell galant i al compàs harmoniós d'un ball exòtic; les mares, als afalacs d'un casament pompós i ben feliç per llurs filles.

L'auba de la nova Festa Major neix, radiant, en el cel de la vila empòritana. La ciutat entera apareix sota una febroso excitació. Tothom treballa

perquè quedi ben endreçada. Tot respira un aire optimista que fa preveure moments de sana alegria per a tots els ciutadans. Però, desgraciadament, no és així. La Festa Major d'avui dia és essencialment materialista. És eminentment sensualista. Cura del cos; deixa l'esperit. Excita les passions; apaga els ideals. Embelleix la forma externa amb seductores filigranes i deixa un abís de desconsol en aquella espurna de vida que vivifica tots els nostres actes. Ací i allà programes de balls, d'artistes frívols, d'escarafalls. Diàriament, i més en els dies de festa, la gent s'adamera per les aparences, curen de la forma; deixen el fons. Poleixen els accidents; abandonen la substància. Sentireu a dir, en molts llocs, que estem en ple segle XX; sinònim, per als que ho diuen, de progrés, de civilització, de cultura.... En quant a l'aspecte material, no ho nego. Però, i en l'ordre moral? ¡Ah, que pocs són els que li donen la preferència! Jo li diria a aquest segle, el segle de la forma, de les aparences, dels accidents, dels enganys....

Una mostra ben simptomàtica són les nostres Festes Majors. ¡Quants diners malgastats per lluir, externament, vestits, envelats, cobles, orquestres! ¡Que pocs per a l'organització d'una vetllada cultural, d'una reunió literària, d'un acte de germanor que ens abraci a tots i ens alimenti quelcom l'esperit àvid d'ideals, neguitós per de fruit les delícies de la nostra cultura, adalera per copsar substàncies que li donin força i virilitat! Passeu, pel carrer, a l'hora abrusadora de la migdiada o bé al capvespre tebi i embriagador i veureu damunt l'entarimat dels cafès, retorçar-se cínicament els cossos vindadissos d'impúdiques meretrius, davant els ulls astorats de jovencells que, embadalits, les contemplen. Més amunt, escarafalls de xarlatans, barraques enganyadores, envelats pulcrament guarnits. En mig de tanta superficialitat, en el desert de tanta multitud bulliciosa i esbojarrada, passi la paradoxa, ni un oasi salvador per refrigerar el nostre esperit i sadollar-lo d'aigua pura i cristal·lina. Progrés, Civilització, Cultura, tòpics externament tan grans, tan meravellosos, no tenen ànima que els sustenti, saba que els alimenti, ni principi vital que els allargui la vida. I allò que no té principi vital que el vivifiqui ha de desaparèixer fatalment. Aquest és el destí que espera a la nostra cultura, si no hi posem remei. Vindrà la cultura dels pobles orientals, més pura, més espiritual i per ço mateix més forta, i

donant una empenta a la nostra, aquesta s'esfumirà com un núvol d'aigua no deixant rastre ni vestigi de la seva existència.

Perdona, lector, les digressions que l'espectacle de les nostres festes m'ha suggerit. Aquestes són en mí tan profundes, tan convincents, que no m'hi puc fer a més.

Una cosa m'acònsola en les nostres festes. És la sardana. És la nostra dansa honesta, gentil, encisadora... És l'aspectacle de jovencells i donzelles agermanats saltironant al ritme de les notes argentines de la cobla. I és que la nostra dansa parla a l'ànima. Li diu coses ben nostres. Coses saturades de catalanitat i de puresa; de germanor i de franca alegria.

Els que hem fet l'esforç d'aquest Butlletí, dedicat a Guíxols, a l'Excursionisme i a l'Art, voldríem que la nostra Festa tingués una ànima. Una espiritualitat que la vivifiqués. Una saba que aguantés sempre verdes les fulles dels nostres ideals i dels nostres amors.

Heus aquí com voldríem que fos la Nostra Festa Major.

MARIA OLIVER.

Prendrà increment l'Excursionisme a Guíxols?

Moltes vegades, durant les hores d'expansió amb els amics, havem parlat d'aquest tema, i les conclusions no han estat gaire optimistes.

En formar-se aquesta Entitat hi havia un nucli de joves que no passava un diumenge que no portessin a cap una excursió.

Avui son contades les que es fan. Quina és la causa d'aquesta diferència d'activitats? Cal esbrinar-ho, i una vegada trobat el punt neuràlgic d'aquest greu problema, posar-hi immediatament remei.

L'última excursió oficial ordinària — de les extraordinàries no cal par-

lar-ne, perquè, al meu entendre, tenen més valor i demostren més les activitats del Centre la constància amb les excursions ordinàries que anuncia el Butlletí, que les extraordinàries— que va fer-se, va ésser la de Sant Cebrià de Lladò el mes de Novembre de l'any passat. Fins a la data actual, les excursions anunciades en el Butlletí no han servit per a altra cosa que per a emplenar un espai.

Les causes d'aquesta manca d'activitats són moltes. La principal és el fracàs — podem dir — de la Secció de «Minyons de Muntanya».

Aquesta Secció és indispensable a totes les entitats excursionistes perquè «Minyons de Muntanya» no són altra cosa que aprenents d'excursionista, i si en una indústria qualsevulla no hi ha aprenents, no trigarà molt a desaparèixer.

Aquesta és, doncs, la situació de l'Excursionisme a la nostra ciutat, i si anem seguint per aquest camí no caldrà fer altra cosa que canviar el nom de Centre Excursionista pel de «Artístic».

No vull dir per això que hàgim de suprimir les exhibicions artístiques que venim fent, sinó de fer reeixir més l'Excursionisme.

Tancat aquest petit parèntesi, recordarem que fa dos anys va formar-se d'una manera espontània una entitat excursionista composta en la totalitat de joves de dotze a disset anys i que la primera cosa que vàrem fer va ésser fer-los entrar al nostre Centre, formant d'aquesta manera la secció de «Minyons de Muntanya» amb cinquanta inscrits.

La major part d'ells, degut a la seva edat, no tenien ni el més petit grau de cultura i prenien el Centre per un lloc qualsevulla d'expansió.

La culpa d'aquest fracàs no és seva, sinó de nosaltres, perquè, en lloc de fer-los excursionistes, és a dir, d'educar-los, vàrem acabar per no acostar-nos al Centre, convertint-se aquest en casa de xivarri.

Cada soci que senti amor pel Centre deu col·laborar per a poder donar, l'hivern que ve, un curset, i tornar a acollir aquella jovenalla i fer una obra cultural tan alta com els nostres esforços permetran i poder albirar des del cim, com a excursionistes, els problemes que embolcallen la Humanitat.

J A C .

Simfonia passnal ~ Guíxols

Mar d'acer de cap al fard,
delícia de la mirada:
be em fineixes la jornada-bella i plena.
Déu del mar
grans mercès de la jornada
tan serena!

Maragall.

Bell redòs la nostra terra per a cercar-hi les delícies d'una reposadora jornada el passatger afadigat que necessita obrir el seu esperit a la sensualitat del paisatge enamoradís de la mar i la muntanya,

Bell redòs pel cor sensible propici a impregnar-se d'èxtasi i de meravella.

Les nostres cales i els nostres camins són fets per a gaudi dels deus. Tal vessament de formosor s'hi prodiga, que l'ànima predisposada s'hi acull en un constant encantament de llum i encens.

I com a marc sobirà d'aqueix panorama delitós, mireu-hi la diafanitat del cel, el miracle del nostre cel, únic a la terra, que us apareix sempre, en la seva serenor, amb una transparència que encega l'esguard de tan brillant, de tan matisada, semblant a

l'imatge reflexa de l'armonia de l'iris.

Heus-aci el tresor que Guíxols ofereix a cor vessant als seus sojornadors.

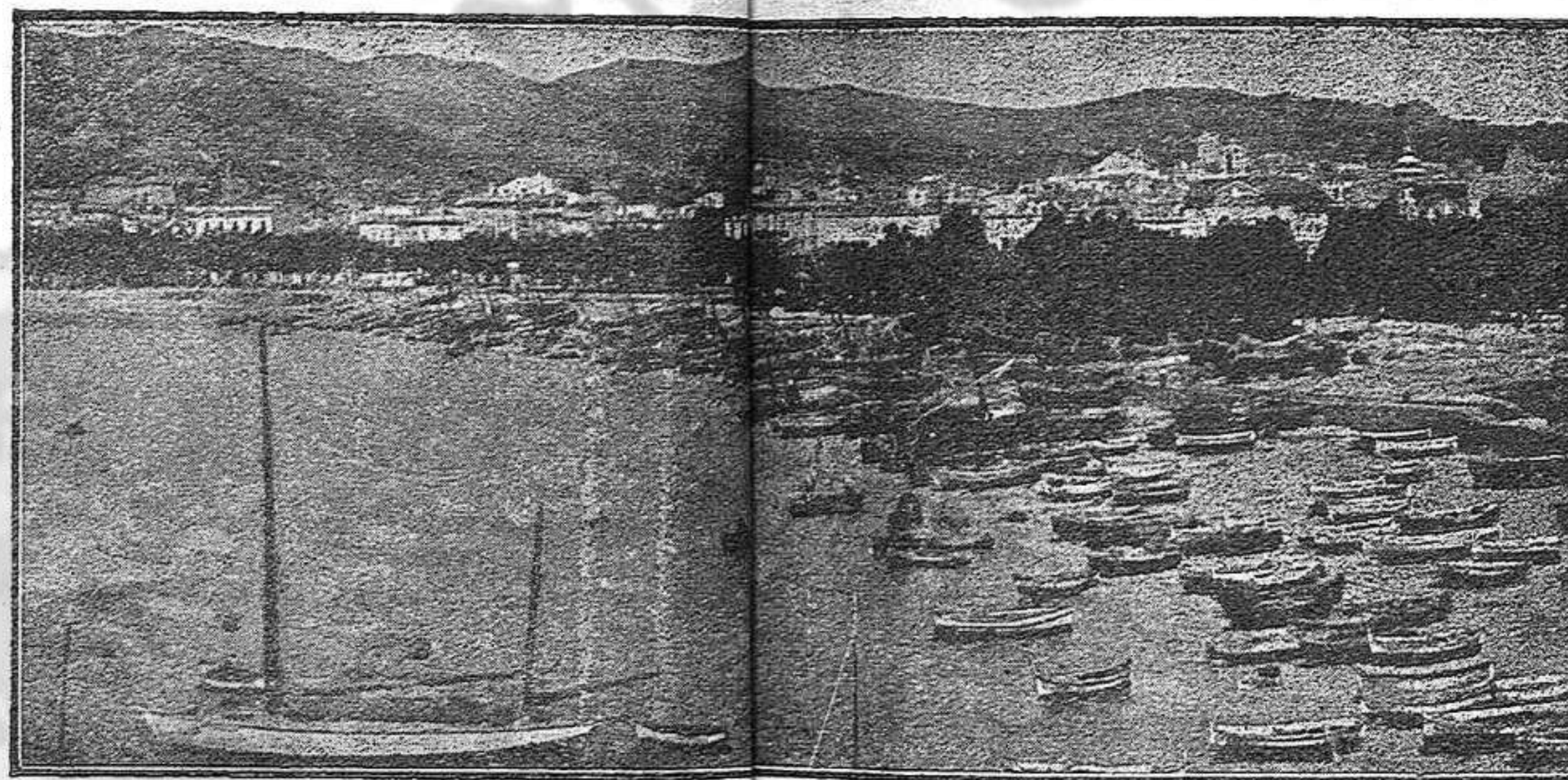
Bellesa de la terra i de la mar. Bellesa del cel i les flors.

I àdhuc, bellesa en el cordial acolliment dels homes, perquè tot ell es troba saturat de bon impuls, de sinceritat, del feliç auguri.

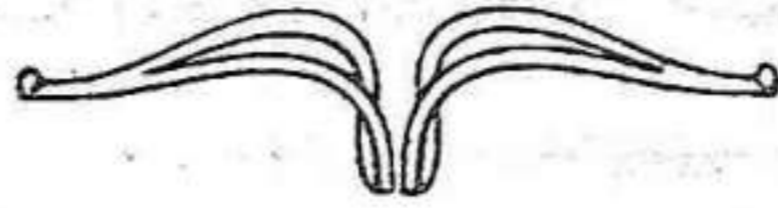
*Grans mercès de
la jornada, tan serena! ..*

Que aqueix regraciament espiritual de Maragall dedicat a la visió de les costes catalanes, devingui el natural compliment del viatger, en acomiadar-se de la ciutat amada.

Que en anar-se'n, ubriacs els sentits pel desvassall de sensacions que la naturalesa dels nostres environs excita, no digui, amb tota l'indiferència del sentiment, *Adeu*; sinó que amb el braç enlaire i a cor batent, us envii un *arreveure*, reflexe de satisfacció i de recansa.

Visió d'Excursions

Per parlar-vos d'una excursió, no cal que detalli els variants d'una sortida determinada. Prenem per base un diumenge qualsevol i continuem.

De matinet ens hem reunit en el Local Social, esperant per emprendre la marxa, l'arribada d'algun tocatardà. En arribar, en voleu d'excuses, que si la son, que si el maleït despertador, etc. No en fem cas..... les hem hagudes d'emprar tantes vegades.

Pausadament ens allunyem d'aquest casal que és el complement i l'ànima d'aquestes sortides, el record del qual ens fa glatir amb una virior que no sabia com fer comprendre a un llec en excursionisme.

Fora vila, el primer que farà vibrar la nostra sensibilitat, serà l'esfumada monotonia dels tímids colors que graviten sobre Guixols.

Les boirines us fan l'efecte que reteneñ en el seu si el perquè i l'essència dels costums, de les tradicions i de les hores que s'escorren vers la buidor de l'infinit. Aquests colors sense vida pròpia, simples productes de dilució matinal, amb idèntica traïdoria de sirenes mitològiques, ens encanten amb la promesa d'esclarir-nos els misteris de l'existència. A aquest fi, varia els tons constantment i ens prepara per a la gran claror final; però sempre, sempre, fixeuvos-hi, en el moment àlgid, quan ja abasteu amb la mà l'intrincat infinit, les clarors triomfants i sobiranes, l'esclat enlluernador del nou dia, romp en un instant la força i el poder de les tenebres convertint-les en buidor, caos, no-rés, que per paradoxa, és vida i ànima, i és començ i fi de tot ço que és nat i tot ço que és innat.

El fill dels germans Hiperiò i Teha, ens esclareix finalment les desviacions quimèriques. Malgrat tot, pel sol fet d'ésser encadenats a la nostra desferra humana, que ens esclavitza en nom d'un mal entès materialisme, enyorem aquella musa que pressentim al fons del fons dels misteris, allà on no arriba el nostre espiritualisme.

Ja matí obert, tot brillà en joia. El lleu remoreig del bosc, acompanyen la melodia de la Hum i del color, i en cada matoll, en cada roca, en les muntanyes i en la blavor del cel, sentiu el ritme sempitern de la Naturalesa.

Figureu-vos fins quin grau s'aprecia en aquells instants, l'amic que pel sol fet de fer l'excursió conjuntament, frueix i comprèn el que vós compreneu i fruiu. Com s'exterioritzen les idees, com surten clares les paraules i

els pensaments, sense rancúnies, sense dobles sentits i sense enganys!...

Arribats a la carena, és quan l'excursió ofereix els més grats instants de la jornada. Deixem la motxilla a terra i ens asseiem amb tota calma, passejant pausadament l'esguard als quatre vents. Fumar una cigarreta dalt un cim, sense presses, reposadament, és quelcom sense parió.

Per poc que estigueu enamorat dels espais oberts, infinits, dels llunyans horitzons diàfans i de la terra que us acull amb benaurança, deixareu fantasiar seguidament l'esperit per aquesta mar de verdor immensa que us rodeja. Les diferents tonalitats dels colorits porten una embriagadora alenada de voluptuositat cavalcant en el lleu remoreig de l'aire. Els sons us porten sintetitzades les estridències de la terra plana i us apar destriar entre notes, adés atrevides i victorioses, adés resignades i senzilles, el perfum i la saba de la nostra terra, l'aspror ancestral de la nostra nissaga i l'encantament beatífic de la glòria i el goig de viure.

La tarda, amb la seva calma serena, és un nou motiu de benaurança. Recordo infinitat de tardes passades a muntanya, contemplant l'acabament del dia amb un recolliment i un misticisme inconeguts en vosaltres mateixos.

Quantes vegades, recordeu, les hores s'han fos com sospirs admirant el tràgic morir del dia! La clara silueta de les muntanyes que fins aquella hora havia estat magníficament delimitada, comença a desdibuixar-se, a confondre's, i a l'últim perd la perspectiva i us apar tan aviat diminuta i acollidora, com gegantina i monstruosa.

Les aus fendeixen l'espai com ombres, com esquínços de negror, empeses per un ventet que ve no sabeu d'on.

Algunes llumenetes apareixen aquí i allà, a l'atzar, i formen una processó de cuques de llum estacionades, immòbils.

En aquesta hora solemne, us apar veure en el més pregon de les valls, en els recons més solitaris de la selva, la corrua desenfrenada de Sàtirs, que sota la música voluptuosa del fill d'Hermes i Dríope, empaiten les nimfes per les gorgues.

És l'hora del retorn. Quina recança! Quin enyorament s'apodera de nosaltres! Deixar totes aquestes emocions rejuvenidores, separar-nos d'aquest èxtasi que voldríem fer etern, allunyar-nos del plaer sa i haver-ho de fer per imposició prosaica, és quelcom que no cap dintre nosaltres mateixos.

I pensant en l'excursió, us brollen aquestes paraules espontàniament: ¡Si poguéssim aturar a gust nostre el ritme del temps!

ALBERT BOSCH I VINYALS.

Guixols, 19 Juliol 1933.

Esport i cultura

Dos mots. Dos ideals. Però lligats tan estretament i sòlida, tan vinculats moralment, que per als efectes ideològics, suprimir-ne un seria anul·lar l'efectivitat d'ambdós. Hom no podria menysprear-ne un, sens que indirectament en sortís perjudicat, de la mateixa faisó, l'altre...

Són tota una vida... Tot un poema...

Llur base és consistent i indestructible.

Per damunt hi ha ço que és inexistent; és a dir: que no encertem a veure quelcom que els superi; per dessorà, un munt d'ideologies paràsites que cerquen la independència i l'efectivitat cobejades.

Una existència corporal necessita l'esplai per a compensar-se del treball quotidià, al qual gairebé tots estem subjectes. D'entre tots amb els quals comptem, no n'hi ha cap com l'esport. Això és, almenys per a nosaltres, una veritat incontrovertible. No fem menció de l'esport mercantilitzat amb què ens han obsequiat alguns innovadors modernistes sinó de l'esport pur i incòlume com l'excursionisme. Fins ara és l'únic que ha suportat impàvid els efectes mercantilitzadors.

No menys necessària per a l'existència espiritual és la cultura. Essent la cultura la condició dels éssers racionals, en el seu defecte es converteixen en pseudo-irracionals és a dir, són una negació d'ells mateixos; és la situació més propensa a fanatismes de tota mena i la condició més impròpia dels éssers humans. Tot el que es faci per adquirir cultura repercuteix automàticament en benefici personal i col·lectiu.

Esport, cultura.....

Tot un poema..... tota una vida.....

J. J. P.

Calçats d'Esport

Sabata per a excursió i platja,
a preus econòmics

Calçats

DARNA

Mossèn Jacint Verdaguer, 22

- SANT FELIU DE GUIXOLS

Amor...

*El Maig arreu estén el seu imperi,
d'amor, de goig, de vida palpitant;
les flors obren sos calzes de misteri,
i el pol·len s'hi endinsa, fecundant...*

*Dins els jardins per prades i voreres,
al bes del sol primaverat s'encén,
l'ignot desig de fruites primiceres,
que amb cants prepara el bressoleig del vent.*

*Sobre els tossals i en mig de la boscúria
la tórtora, el tudó i el perdigot,
les merles i els pinsans fan la cantúria,
de ço que sempre naix i mai no mor...*

*I en mig de l'espessor de la bardissa,
quan s'ou tan sols el dring d'un rierol
s'esquitlla la veu d'or, com una llissa
i canta eternament el rossinyol.*

*I vora el niu la cadenera canta,
inflant son coll de porpra embadurnat,
l'amor que naix, l'amor que s'ageganta
des de la terra fins dalt la immensitat.*

*Dos papallones d'or, ales de flaire
s'adormen i s'abraçen en desmai.....
el seu afany d'amor les porta enlaire
dalt la branca blavenca de l'espai.*

*Amor... Amor... tot canta, oh primavera,
les flors, les aus, el cel immaculat,
el ventitjol flairós de la ribera
i l'aigua que s'estimba del serrat.....*

*El Maig arreu estén el seu imperi,
d'amor, de goig, de vida palpitant;
dins la Natura resa el sant misteri
del semen invisible i fecundant.*

M. OLIVER

Castell d'Aro, Maig 1933.

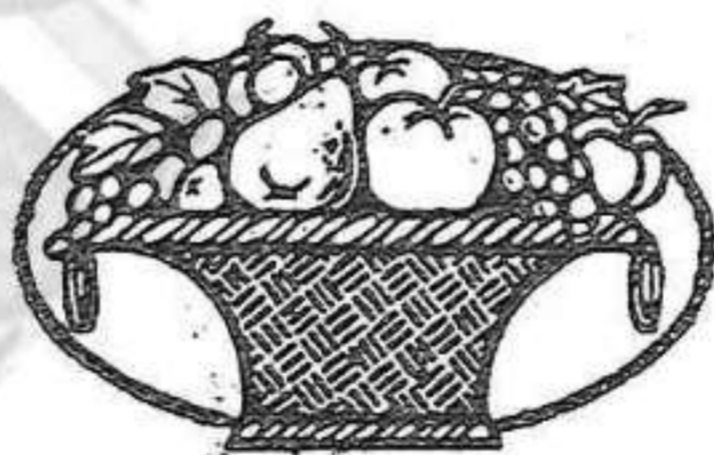
NOVES SOCIALS

En l'Assemblea General ordinària que tingué lloc en el nostre local el dia 21 de Juliol prop-passat, foren aprovats l'acta de l'assemblea anterior i l'estat de comptes de la Societat fins el 30 de Maig d'enguany i elegits per unanimitat els Srs. Joan Maura i Lluís Xifró per ocupar els càrrecs de President i Tresorer, respectivament.

En dita assemblea s'aprobà així mateix que els socis que vulguin fer us de les tendes deuran abonar en concepte d'amortització 25 cèntims o sigui un augment de 10 cèntims.

* * *

El dia 20 del mes passat va tenir lloc el matrimonial enllaç del nostre particular amic i consoci N'Antoni Bargeli amb la gentil senyoreta Na Teresa Boada. Els hi desitgem un sens fi de felicitats.

☒ ☒ Casa de Menjars «El Sabre»

ENRIC SERRA :: Carretera Girona, 4 i 5
 :: St. FELIU DE GUIXOLS

☒ ☒ ☒
 Cuina casolana :: Servei a la carta i a pensió.
 Confortables habitacions amb aigua corrent.
 Servei de Noces i Bateigs, tot a preus reduïts

☒
Menjadors Serra :

Telèfon, 17

Viatgeu amb Taxis Vilossa

ENCARRECS EN AUTO-CAMIÓ

ST. FELIU DE GUIXOLS
May, 3 :-: Telèfon 32

J. VIDAL

BARCELONA

Petxina, 5

Rech, 73 - Telèfon 15.028

Passeig del Born, 13
Telèfon 13.354

Saló Basart

Garcia Hernández, 13

SANT FELIU DE GUIXOLS

Confort modern : Locions
Perruqueria Exquisida

Higiene absoluta

Servei acuradíssim

Tallat especial del cabell
per a senyores i nens

Fabrica de SIFONS i GASOSES, de Ferran Cervera

Fermí Galan, 42-St. FELIU DE GUIXOLS

Elaboració acurada a base de pro-
ductes de immillorable qualitat.

Demaneu la fina beguda **Si Si**

Distribuidor de la sens rival

CERVENA DAMM

Per a comprar **MOBLES**
visiteu la acreditada casa de

Jaume Morera

que pot oferir-vos llurs tre-
valls d'alta qualitat a preus
convenients

Rambla Vidal, 6

SANT FELIU DE GUIXOLS

The London & Lancashire Ins. C.° Ltd.

Companyia d'assegurances marítimes, terrestres,
incendis, responsabilitat civil, etc.

Capital 110.000.000 de pessetes.

Agent a n'aquesta ciutat, **FELIU CANET BASART**

Autos de lloguer
Florenci Corredor

Girona, 32 - Telèfon, 87
ST. FELIU DE GUIXOLS

Farmàcia ALSIUS

|||||
Anàlisis clínics
|||||

Rambla Vidal, 42

SANT FELIU DE GUIXOLS

GASOSES I SIFONS

BATET

Cerveza PILSEN I NEGRA

M O R I T Z

PINTURA DECORATIVA
JOSEP SIMÓN

Nebot de J. Cotcho

PAPERS PINTATS
COLES :-: ESMALTS
PRESSUPOSTOS

Mossèn Jacint Verdagner, 3 i 5
SANT FELIU DE GUIXOLS

Excursionistes !!
porteu sempre amb
vosaltres un paquet de

XOCOLATA
REGINA

aliment agradable

Taxis MARAÑA

Santa Llúcia, 25
Telèfon, 119
ST. FELIU DE GUIXOLS

IMPREMTA SUNER. — Sant Feliu de Guixols.